

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139963927648/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Saa tit jeg søger dem.
Ja, o min Roc og rette Brude-Kammer, 95
Trods Nød og Død! der er mit rette Hiem.

2.

Min Tiid og Flid som Sejer-Verk jeg stiller,
At gaas og slaa med denne Solens Gang.
Ej Vand, ej Brand mig fra min Jesu skiller.
Hans Død gjør sød hver Puls og Aande-Fang.
Ej andet mig behager,
Ej Lyst, ej Liv mig smager,
End hvortil jeg, din Green,
Al Saft og Kraft af dig, min Viinstok, drager,
Til Lyst i Bryst, i Siæl, i Marv og Been.

3.

Luk ind, mit Sind, Guds Søns Forløsnings Rige,
Udbryd i Fryd og smelt i Længsel hen.
Hvad vil jeg til saa stor en Naade siige?
Foragt blev lagt fra mig paa Gud igien.
O Gud! den Fred jeg finder,
Naar Længsels Taarer rinder,
I Aandens Armod's Muld.
Jo meer du seer min Blusels Graad paa Kinder,
Af Trøst og Lyst du skænker Kalken fuld.

2, 1-2: Min Tid og mit arbejde indretter jeg som et ur (*Sejer-Verk*), så jeg time for time kan minde Jesu lidelse. Tanken er Brorsons. Det er åbenbart den samme som i nr. 262, hvor lidelsehistoriens begivenheder knyttes til hvert klokkeslet degnat igen. *Solen* er Jesus, jfr. nr. 148, 7, 1; 246, 1, 2; *Solens Gang* er den kval, Jesus gennemlevede, jfr. nr. 262, 3, fig.; ordet *denne* må vel forstås ud fra, at det foregående vers omtalte frelserens lidelse, 1, 1-2. 5. — 2, 3: *Vand, Brand* om forskellige former af trængsel. — 2, 4: *Puls* pulsslag; *Aande-Fang* ånde-drag. — 2, 7: *end hvortil* end det, hvortil; går tilbage på *andet* i 1. 5; i 1. 6 er uoverforstået: »adens foran *Lyst*, »adent *Loran Liv*. — 2, 7-8: Joh. 15, 5. — 3, 1: *Forløsning* frigørelse. — 3, 3: Hvordan skal jeg finde ord for min nødren over så stor en nåde?, jfr. nr. 77, 6 fig. — 3, 4 udmåler nådens storhed: Den foragt, som jeg havde fortjent, blev lagt på Gud (s: på Jesus, som er sand Gud). Orig.: »weil Gott selbst spott und hohn erdulden must«. — 3, 5: den *Fred*! hvilken *fred*; *finder*! finder! finder. — 3, 5-6: gentagelse af Mt. 5, 3-4: »Salige er de fattige i ånden; thi himmeriges rige er deres. Salige er de, som sørger; thi de skal husvales«. — 3, 8: *Blusel*, skamfølelse, anger.

4.

Saa faldt da alt den Ondes Herredømme,
Hans Magt er lagt i ævig Skiendsel ned,
96 Ja, hvad! hans Håd, hans Fraad' og Galde-Strømme
Kan de belec, som kiende JEsu Sved.
Ved ham jeg fast vil blive,
Mig ganske ham hengive,
Trods Fiendens Tand og Kloe!
Fra dig skal mig ej Lyst, ej Nød fordrive.
Min Siæl er vel forvart i Klippens Roe.

5.

Min Skat, kun at jeg maatte troe befundes,
Alt i den Stie at gaee, som du har sagt!
Til Straf ej af min Ladhed overvindes;
Men saa at slauc, som Kiempen bør, paa Vagt,
Ja altid meer at skue
GUds Kierligheders Lue,
I dine Piners Nat!
Bort Jord, saa stor du est! GUds Søn! din Due,
Hvor du er nu, der er hun og, min Skat!

4, 1: *faldt*] blev omstyrtet: *alt*] enten = allevede eller snarere = hele. — 4, 4: *belec*] se sd; *JEsu Sved*] Lk. 22, 44. — 4, 7: Djævelen er tænkt som ulen brøleude løve, 1. Pet. 5, 8. — 4, 9: i *Klippens Roe*] Højs. 2, 14, se under nr. 310, 3, 6; 314, 3, 8-4. — 5, 2: *alt*] belt; *ej på*; *den Stie, som du har sagt*] Mt. 7, 13-14. — 5, 8: *Me-ningen er vel; ikke overvindes af min ladhed, så det fører til straf for mig.* — 5, 8-9: *GUds Søn, min Siæl*] tiltale til Jesus; *din Due*] sjælen som Jesu brud, Højs. 5, 2; 6, 9; *der er hun og!* hun er med sit sind hos dig i himlen.